

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie z powództwa K. spółki akcyjnej w R.
przeciwko S. AG w B. (Szwajcaria) i S.1 spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.
o zapłatę i ustalenie,
w przedmiocie wniosków powoda o wyłączenie od orzekania w sprawie
II CSKP 1552/22 Sędziów Sądu Najwyższego Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk,
Krzysztofa Grzesiowskiego i Dariusza Pawłyszczce,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 października 2024 r.
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 lipca 2024 r.,
sygn. I NWW 197/24,

odrzuca zażalenie.

[D.Z.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 lipca 2024 r., I NWW 197/24, Sąd Najwyższy,
w sprawie z powództwa K. spółki akcyjnej w R. przeciwko S. AG w B. (Szwajcaria)
i S.1 spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie o zapłatę i ustalenie,
w przedmiocie wniosków powoda z 11 lipca 2024 r. o wyłączenie od orzekania w

sprawie II CSKP 1552/22 SSN Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk, SSN Krzysztofa Grzesiowskiego i SSN Dariusza Pawłyszczę oddalił wnioski.

Pismem z 18 września 2024 r. (data prezentaty) powód zaskarżył w całości postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2024 r., I NWW 197/24 i wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosków o wyłączenie SSN Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk, SSN Krzysztofa Grzesiowskiego i SSN Dariusza Pawłyszczę od orzekania w sprawie II CSKP 1552/22.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Stosownie do art. 394¹ § 1¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylecia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z kolei jak stanowi art. 394¹ § 3 k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio art. 394 § 2 i 3, art. 395, art. 397 § 1 i 1¹, art. 398⁶ § 3, art. 398¹⁴, art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze, art. 398¹⁶, art. 398¹⁷ i art. 398²¹.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że w obecnym stanie prawnym nie ma podstaw do wniesienia tego środka od orzeczenia Sądu Najwyższego w przedmiotowej sprawie. Z przywołanych przepisów wynika, że postanowienie Sądu Najwyższego w kwestii oddalenia wniosku o wyłączenie sędziów nie zostało objęte żadnym szczególnym trybem postępowania zażaleniowego, a jednocześnie nie da się przyjąć, że jest to postanowienie podlegające zaskarżeniu wydane w toku kontroli instancyjnej.

Sąd Najwyższy nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, lecz poza tokiem instancji w szczególnych przypadkach wymienionych w ustawie. Wynika z tego, że Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane (zob. postanowienia

Sądu Najwyższego z: 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane tam orzecznictwo; 27 kwietnia 2017 r., I PZ 2/17; 18 maja 2022 r., I NO 5/22).

Na niezaskarżalność orzeczeń Sądu Najwyższego zwracał uwagę w swoim orzecznictwie również Trybunał Konstytucyjny. W wyroku z 13 października 2015 r., SK 63/12, Trybunał stwierdził mianowicie, że ogólna zasada niezaskarżalności orzeczeń wydawanych przez Sąd Najwyższy uwarunkowana jest modelem funkcjonowania Sądu Najwyższego w systemie organów władzy sądowniczej.

Zaskarżone postanowienie nie należy do żadnej z kategorii spraw wymienionych w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. i z tych względów nie podlega zaskarżeniu. Wniesione zażalenie należy zatem odrzucić jako niedopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

[D.Z.

[ał]]